

מ"ת 50171/06/18 - ישראל (סרוליק) טאייב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 50171-06-18 ישראל נ' טאייב(עציר)

בפני	כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
מבקש	ישראל (סרוליק) טאייב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בקשה לעיון חוזר בהחלטת כבוד השופט ארז פורת מיום 23.8.19 לעצור את המבקש עד תום ההליכים.
2. כנגד המבקש הוגש ביום 21.6.18 כתב האישום הכולל 20 אישומים המייחסים לו עבירות מרמה, התחזות כאדם אחר, זיוף, איומים, הלבנת הון, שידול למסירת ידיעה כוזבת, עבירות מפקודת פשיטת רגל וכן מחוק איסור הלבנת הון.
3. נטען, בקצרה, כי המבקש, הקים - על אף שהיה בהליך פשיטת רגל - חברות בשם 'ש.ל בולנג'רי סוד המאפה בע"מ' ו'ש. בולנג'רי רשת מאפיות בע"מ', הפעיל באמצעותן מאפיות וכן ביצע באמצעותן, בשנים 2014-2018, מעשי מרמה שונים כלפי ספקים וחברות אחרות, כשבחלק מהמקרים הזדהה בכזב כיועץ עסקי וכאיש עסקים עתיר נכסים. על פי הנטען, המבקש קיבל במרמה כ 5 מיליון ₪ וניסה לקבל כ 800,000 ₪ נוספים.
4. בהחלטתו לעיל של כב' השופט פורת נקבע, כי מתקיים התנאי הבסיסי של ראיות לכאורה. בית המשפט הפנה לראיות הרלוונטיות לגבי כל אישום וקבע כי עולה לכאורה שבמעשיו הנטענים פעל המבקש בהתנהלות שהינה "תרמיתית מיסודה".

צוין כי:

"..באופני שכנוע שונים, שכללו מתק שפתיים והופעה מרהיבה נטל מהמתלוננים צ'קים כביכול לצורך קונקרטי, שעניינו סיוע להם ולעסקיהם, ומשהצ'קים עברו לידי, עשה בהם כבשלו תוך שהוא מתנכר להבטחות שמסר כתנאי לקבלת הצ'קים וממילא משתמש בהם מחוץ לגדר ההרשאה שקיבל. מעבר לנדבך זה, לוותה התנהלותו הכלכלית של המשיב במתן תיאורים שקריים על אודות עצמו. מתוך האזנות הסתר שנערכו למכשירו הסלולארי ניתן לראות כי המשיב מציג עצמו כיועץ עסקי שעיסוקו ברכישת חברו ומכירתו, הוא מתרברב ברכוש ובפרויקטים כלכליים שאין לו כל חלק בהם ויוצר לעצמו תדמית של אדם בעל הון רב, הגם שאינו אלא פושט רגל חסר כל".

בית המשפט הוסיף וקבע כי:

"מלבד אופן ההתנהלות התרמיתית כאמור, לקתה התנהגות המשיב בתרמית חוזרת ונשנית באשר לזהותו. לא אחת, וכעולה מהאמור לעיל, הציג עצמו כאדם אחר, חתם על הסכמים שונים בשמן של חברות או עסקים שאין לו כל יד ורגל בהם תוך שהוא משתמש בחותמות שונות, שאין לו כל הרשאה להשתמש בהן...".

5. טענתו העיקרית של המבקש היא כי מרבית עדי התביעה אינם אלא מי שהיו להם סכסוכים אזרחיים בלבד עם המבקש. אין מדובר ב"מתלוננים" אלא במי שהמטרה פנתה אליהם ולא הם שיזמו פנייה למטרה. נטען, כי בחינת גרסאות עדי תביעה שכבר העידו, מגלה כי ניטל מהן ה"עוקץ הפלילי".
6. נוסף על כך, הפנה המבקש לחלופי הזמן מאז הוגש ההליך, למשכו הצפוי של המשפט, והכל בשים לב לחזקת החפות העומדת לו. לכן נטען, כי בנקודת הזמן הנוכחית ולאחר שנשמעו חלק מעדי התביעה יש מקום לבחון אפשרויות אחרות מלבד מעצר מאחורי סורג ובריח.
7. כדי לתמוך בטענותיו בפן הראייתי הפנה המבקש לאישומים לגביהם העידה המאשימה ולו חלק מעדיה (אישומים 2, 4, 5, 6, 10, 12 ו 14).
- בנוסף, הפנה המבקש לאישומים לגביהם טרם הביאה המאשימה ראיות (אישומים 7, 8, 9, 11, 13, 15 ו 16). לגבי אישומים אלה הפנה המבקש לנתונים שלטענתו לא עמדו בפני בית המשפט עובר להחלטת המעצר.
- בנוסף, העלה המבקש טענות שונות כגון אכיפה בררנית (לגבי אי העמדתו לדין של גיא אופיר) שגם הן צריכות לשיטתו להביא לבחינת שחרורו ממעצר מאחורי סורג ובריח.
8. מדובר אם כן בבקשה הנושאת שני ראשים עיקריים: הראשון בנוגע למסד הראייתי הלכאורי; והשני בנוגע לחלופי הזמן ומשכו הצפוי של ההליך.
9. ככל שהדברים נוגעים למסד הראייתי הלכאורי, הלכה היא כי כדי להצליח בטענות אלה יש להצביע על שינוי של ממש בבסיס הראיות עליו נשענת המאשימה.
- מדובר בכרסום שיהיה בו כדי להטות את הכף, או כפי שנאמר לא פעם:
- "להפוך את הקערה על פיה" (ר' לדוגמה בהקשר זה בש"פ 8093/09 פלוני נ' מדינת ישראל (22.10.09)).

זאת ועוד, בבש"פ 770/10 פלוני נ' מדינת ישראל (11.3.10) צוין כי:

" . גרסה חדשה של עד אינה מאיינת את גרסתו הקודמת בבחינת פלוס מול מינוס במשוואה מתמטית";

ובבש"פ 2642/14 פילין נ' מדינת ישראל (11.5.14) צוינו הדברים הבאים:

"... מטרת ההחלטה למעצר עד סיום ההליכים אינה ששופט המעצרים יאמר דברו בכל שלב ושלב של המשפט, תוך כדי מתן מעין "הכרעת דין זוטא". לשון אחרת: משנקבע דבר קיומן של ראיות לכאורה, אין זה מן הראוי כי התמונה הראייתית תיבדק מחדש שלב שלב - על העליות ומורדות בכגון דא, שלרוב אף הן עניין של התרשמות - מבלי שתוצג התמונה המלאה".

10. בשים לב לאמור לעיל, אתיחס באופן תמציתי לטענות המבקש בפן הראייתי.
11. **ביחס לאישום מס' 2** (שכירת חנות בקניון בשלומי שם פתח המבקש מאפיה ואי תשלום דמי השכירות במלואם) - המבקש טוען כי מדובר בסכסוך כספי בעל אופי אזרחי וכי ממילא עיקר הטענות לגבי אישום זה צריכות להיות מופנות כלפי גיא אופיר.
- ייתכן ואילו היה מדובר במקרה בודד, היה ניתן לטעון כי מדובר בלא יותר מסכסוך אזרחי והתנהלות קלוקלת של המבקש ושל אחרים אך מכיוון שמדובר באישום הראשון שנדון במסגרת החלטה זו, ראוי להתעכב על אופן התנהלות המבקש ועל חלק מהדמויות הנזכרות באישום זה, שכן הדברים יחזרו בחלקם גם באישומים נוספים.
- בהקשר לאישום זה מסר נציג הקניון, מר גולדשמיט (עדות מיום 27.5.19) כי המבקש פנה אליו, הציג עצמו כבעלים של רשת מאפיות וביקש לשכור חנות בקניון. המבקש היה "הרוח החיה" בשכירת החנות, זה שניהל את המו"מ לכריתת החוזה וזה שהיה בפועל בקניון. מר גולדשמיט ציין כי המבקש נהג ברכבי יוקרה (ג'יפ אודי - עמ' 407 שורה 10, וג'יפ מאזרטי - ר' התצלום בת/65; באישום 4 שיוצג להלן ניוכח כי המבקש הצטייד גם בריינג'ר-רובר בעלות של 850,000 ₪). גולדשמיט מסר כי במועד חתימת ההסכם המבקש הגיע לפגישה "לפתע" עם אדם בשם דוד חזות והאחרון חתם בשם חברה שפרטיה הוצגו לו על ידי המבקש והיא חברה 'ש.פ.ע. תוצרת חקלאית גמזו בע"מ' (להלן - **חברת שפע**). גולדשמיט ציין כי המבקש הסביר כי חזות הינו עורך דינו ושותפו העסקי.
- דוד חזות לעיל טרם העיד בהליך (ורק מטעם זה קיים קושי להגיע למסקנות אליהן מכוון המבקש בדבר "כרסום" הראיות). חזות, לשיטת המשיבה, חבר למבקש כדי שהאחרון יסייע לו לחלץ את חברת שפע מקשייה הכלכליים, ואז המבקש ניצלו שכן מטרתו היתה לעשות שימוש בכסות המשפטית של חברת שפע ובהמחאותיה. ב"כ המבקש, מנגד (עמ' 43, שורה 23 לפרוטוקול הדיון בפניי) טען כי המבקש ניסה לסייע לחזות "להרים את עצמו מהקרשים".
- אכן, ניתן לתמוה כיצד פתיחת מאפייה אמורה לסייע לחברת שפע - שתחום עיסוקה היה בכלל בשווק תוצרת חקלאית - וייתכן וניתן להעלות השערות נוספות בנוגע לידיעתו והסכמתו של חזות אודות כך שהחברה שבבעלותו, והוא עצמו, ישמשו 'פלטפורמה' למעשיו של המבקש, אך בכל מקרה עלה באופן ברור (ולו לצורכי ההליך שבפניי) כי נכס הנדל"ן הושכר לצרכיו של המבקש; המבקש הוא זה שפתח שם מאפייה; המבקש הוא זה שמסר למשכירה המחאות שרובן התגלו כחסרות כיסוי; והמבקש הוא זה שהותיר אחריו, בפועל, חובות. משמע, בין אם חזות שיתף פעולה עם המבקש ובין אם הולך שולל, ביחסי הגומלין שבין המבקש למשכירת הנכס, ידיעתו של חזות אינה מעלה ואינה מורידה.
- אעיר, כי בשלב מסוים של ההתנהלות נכנסה חברה אחרת בנעלי חברת שפע. מדובר בחברת 'ש.ל. בולונג'רי סוד המאפה בע"מ' ונמצאת בבעלות גיא אופיר ועל פי הנטען על ידי המבקש, הוא עצמו שימש רק כמנהל החברה. גיא אופיר הינו דמות מרכזית בהליך וקשור לאישומים נוספים. גם גיא אופיר טרם העיד - ואפנה להערת לעיל אודות הקושי להגיע ולו לממצאי ביניים לגבי המבקש, כאשר עדי מפתח בפרשה טרם העידו. הדברים שצוינו לגבי חזות תקפים גם לגבי גיא אופיר - אין חולק כי גיא אופיר הוצב ב"פרונט" של חלק מהעסקאות בהן היה מעורב המבקש עד צוואר וניתן להעלות שאלות (גם) לגביו. המבקש, כאמור לעיל, העלה תהיות מדוע לא הועמד (גם) גיא אופיר לדין, והגם שניתן לתהות למניעיו של גיא אופיר (ואדגיש כי תהיות אינן באות להחליף ראיות ואין באמור לעיל כדי לקבוע לגביו ממצא כלשהו), הדבר אינו מפחית מהתנהלות המבקש עצמו. כפי שציין מר גולדשמיט בהקשר לשכירת הנכס המוזכר באישום 2, המבקש הוא זה שהיה הדמות העיקרית שאל מולה התנהל.
- די בעדותו של מר גולדשמיט כדי להצביע בשלב זה על מעורבות המבקש באישום השני - התקשרות בעסקאות שלא על שמו תוך "הסתתרות" מאחורי חברות שונות ואנשים פרטיים - עוברת כחוט השני (כמעט) בכל האישומים המיוחסים למבקש באופן המקים את הבסיס הלכאורי הדרוש לפיו אין מדובר בסכסוך כספי "תמים" אלא במעשים הנושאים גוון פלילי.

12. **ביחס לאישום 4** (קבלת הלוואות לרכישת רכבים ועסקאות ליסינג). באישום זה נטען כי המבקש פנה לחברה העוסקת במתן הלוואות לרכישת רכבים, כשהוא מציג את עצמו כבעליה של חברת שפע לעיל וכן של חברה נוספת בשם 'בס"ד מן השמיים' (למעשה, חברת בולנג'רי לעיל).

אין חולק, ולו לצורך השלב הנוכחי, כי המבקש קיבל לרשותו על בסיס ההסכמים שנחתמו, רכב יוקרה ריינג'ר-רובר שכבר הוזכר לעיל וכן מספר רכבים נוספים כולל טרקטורון מסוג פולאריס שעל פני הדברים לא שימש אלא לטיולי פנאי ולא לצורך עסקי כלשהו.

אעיר, כי מנהל החברה (מדובר בחברה לליסינג ומימון), מר ליבוביץ, החל את עדותו אך העדות טרם הסתיימה (ר' עדותו מיום 6.6.19). חרף כך, טען המבקש, כבר בשלב זה, כי חלק מהמסמכים הקשורים לרכבים נחתמו לא על ידי העד; כי הרכבים הוחזרו בפועל לידי החברה; הנזק הכלכלי היה קטן יחסית וממילא ליבוביץ לא ידע למסור פרטים אודות ההפסדים הכספיים שנגרמו לחברה אותה הוא מנהל. זאת ועוד, המבקש טען כי בניגוד לנטען בכתב האישום, כאילו הציג עצמו ככזב כבעלי החברות לעיל, המסמכים נחתמו כדן על ידו או על ידי בעלי החברה (קרי, חזות או גיא אופיר).

דעתי שונה. ראשית, חזות ואופיר טרם העידו וגרסתם חשובה להבנת מכלול הנסיבות; שנית, ממכלול הראיות עולה כי המבקש חתום ולו על חלק מהמסמכים וניתן לתמוה, לשון המעטה, מדוע חתם המבקש בשם חברת שפע (שהיה אמור "להרימה מהקרשים") על הסכמי חכירה לגבי מספר רכבים כולל רכב יוקרה בשווי של ₪ 850,000 כשברור שאין לכך דבר וחצי דבר עם שווק תוצרת חקלאית. נתון זה תואם את טענת המשיבה שהמבקש עשה שימוש בכסות משפטית של חברות שאין לו זיקה פורמאלית אליהן, וזאת לצרכיו האישיים; שלישית, עולה כי המבקש הוא זה שעשה ברינג'ר-רובר שימוש כמנהל המאפייה (ר' עמ' 44 לפרוטוקול הדיון בפניי, שורה 27); רביעית, מהמעט שמסר ליבוביץ עולה, ולו בשלב זה ובטרם הסתיימה חקירתו, כי המבקש הציג עצמו כבעליה של חברת שפע ושל חברת "בס"ד מן השמיים בולונג'רי" (חיבור שמות של שתי חברות - ר' ת/69) ואף שילם בהמחאות של חברת שפע שהתגלו, שלא במפתיע, כחסרות כיסוי; חמישית, העד הוסיף כי הרכבים הוחזרו בפועל לידי חברת הליסינג (לאחר שהצטברו חובות) רק לאחר שפנה לעמיר מולנר, שהמבקש - לשיטת העד - הציג עצמו כשותפו העסקי. יום לאחר הפנייה למולנר הוחזרו הרכבים והעד קשר בין השניים. ה"התרברבות" לעיל "מתכתבת" עם עדויות נוספות לפיהן המבקש נהג לנפנף בשמות מפורסמים, אנשי עסקים, או גורמים אחרים, לצורך יצירת מצג שסייע לו ב"עסקיו".

יוצא, על פני הדברים, שהמבקש פנה לחברת ליסינג, קיבל לרשותו מספר רכבים, חתם בשם חברות (האחת לשווק תוצרת חקלאית שנמצאה בקשיים והשניה מאפייה) כשהוא עצמו אינו חתום בשמו על ההסכמים ואינו מחויב (ולו על בסיס אותם הסכמים) לשלם את החובות שהותיר מאחוריו. לכן, איני סבור שטענת המבקש, ולו כפי שעלה מהדיון שנערך בפניי, כי הוא חתם כדן על ההסכמים משום תפקידו כ"יועץ עסקי" של חברת שפע, או כמנהלה של חברת בולונג'רי, יכולה לעזור לו.

13. בהמשך לאמור לעיל אעיר כבר בשלב זה, כי "יתרונו" של בית המשפט בתיק הפלילי הנוכחי, לנוכח מכלול הראיות בכלל האישומים, הוא בהסתכלות הכוללת על כלל מעשיו הלכאוריים של המבקש מהם עולה דפוס פעולה של חתימה על הסכמים בשם (במקרה הטוב, ולשיטת המשיבה - תוך התחזות כבעלי החברות) חברות ריקות מפעילות כלכלית אמיתית, תוך ניצול תמימות/רשלנות/עצימת עיניים של הצד השני, ותוך הסתמכות על המצג שהציג של איש עסקים אמיד ובעל יכולות וקשרים כאלה ואחרים.

על הקלות שבה קיבל המבקש לרשותו רכוש בשווי רב, ללא בדיקות מינימאליות ניתן ללמוד, כדוגמה בלבד, מעדותו של ליבוביץ לעיל שמסר כך:

"הוא (המבקש - י.ל.) הגיע אליי מלקוח משותף וביקש לחכור ריינג'ר-רובר בעלות כוללת של ₪ 850,000. כשביקשנו לבדוק מי הוא, הוא הציג את עצמו כבעלים של חברת שפע תוצרת חקלאית, והיה עם פנקס

שיקים וכל המסמכים הדרושים בכדי לבצע את הרכישה. לשאלת בית המשפט האם אני מבצע בדיקות כלשהן, אני משיב שעשינו בדיקה, פנקס שיקים היה תקין והחברה היתה רשומה, עשינו בדיקה שהחברה פעילה. מה גם שהשיקים בהתחלה היו תקינים לחלוטין. הוא ביקש באיזהו שלב שלא נפקיד את השיקים והוא יביא מזומן בלבד." (עמ' 458, שורות 3-6. טעויות הקלדה וכתוב תוקנו - י.ל.).

יחד עם זאת, התנהלות רשלנית (לכאורה) זו של ליבוביץ [ושל אחרים באישומים אחרים], שמסרו למבקש המחאות/סחורות/נכסים ועוד, על סמך מצגי שווא ומה שכונה בהחלטת המעצר "אופני שכנוע שונים, שכללו מתק שפתיים והופעה מרהיבה" אינה מקהה ואינה מפחיתה מהיסוד ה'מרמתי' שבמעשי המבקש.

14. **ביחס לאישום 5** (שכירת נכס בנהריה מ"רמי לוי שווק השקמה בע"מ" שאת חלקו השכיר לאחר שלא כדן) - המבקש טען כי מדובר בלא יותר מסכסוך עסקי והפנה לסתירות כאלה ואחרות בעדויות העדים הרלוונטיים. גם בהקשר זה עיון בעדויות העדים הרלוונטיים מעלה, על פני הדברים, כי המבקש הציג עצמו ככזב כאיש עסקים מקיסריה (עדות הגב' בוגנים מיום 3.7.19, הגב' בוגנים אף מילאה את כתובתו בקיסריה על גבי ההסכם); המבקש קשר עצמו למספר חברות שאינן רשומות על שמו ואין לו קשר משפטי אליהן; תפס חזקה על נכס נדל"ן והשכירו לאחר כשהוא מותיר מאחוריו המחאות חסרות כיסוי. עוד עלה מעדות הגב' בוגנים, כי המבקש חתם על חוזה בשמן של שתי חברות שונות שטען כי הוא בעליהן ("אגרוגל" ו"בולונג'רי") ובאי כוח המשיבה הפנו לכך שמספר הח.פ. של החברות לעיל זהה. מעדותה של אילנה נחום, ששימשה כמנהלת החשבונות בחטיבת הנדל"ן של חברת "רמי לוי", עלה כי המבקש מסר המחאות רבות של צדדים שלישיים ולאחר מכן טען ביחס לחלק מהן כי הן נגנבו ולא יכובדו בבנק (עמ' 504 לפרוטוקול).

15. **ביחס לאישום 6** (רכישת סחורה ממאפיית דוידוביץ כשהוא חותם בשמו של גיא אופיר ומותיר חוב בסכום של כ-120,000 ש"ח) הפנה המבקש לעדותה של הגב' פלג ממנה עולה כי העדה הבינה שמי שהיתה עמו בקשר אינו גיא אופיר אלא "סרוליק" או "ישראל". מנגד, ב"כ המשיבה הפנה לעדות העדה לפיה המבקש הציג עצמו בפניה בפגישתם הראשונה כ"גיא אופיר" וחתם על ההסכמים ככזה, וממילא נטען כי שמו של גיא אופיר מופיע על ההסכמים עם מאפיית דוידוביץ (ההסכמים ת/25 - ת/27). בין אם המבקש חתם כגיא אופיר ובין אם הביא את המסמכים כשהם חתומים על ידי גיא אופיר (הלה כאמור טרם העיד), אני סבור כי זו הנקודה העיקרית, שהרי אין מחלוקת כי הנאשם היה אחראי להסכמים שונים בשם חברות שהפעילות העסקית הממשית שלהן מוטלת בספק, קיבל סחורה, מסר המחאות שהתגלו כחסרות כיסוי, כאשר הספק יכול לתבוע (כנראה לשווא) שלל גורמים, מלבד המבקש.

16. **ביחס לאישום 10** (התקשרות מול חברת אמישראגז תוך התחזות לגיא אופיר) - טען המבקש כי בניגוד לטענת המאשימה ולפיה התייצב בפני נציג אמישראגז כגיא אופיר, מסר העד יעקב פרל כי המבקש הציג עצמו כסרוליק או ישראל. בדומה לאישום 6, עיון במסמכים הרלוונטיים לאישום זה (ת/51, ת/53) מעלה כי הם נחתמו בשם גיא אופיר ואף צורפו להסכמים צילום ת.ז. של גיא אופיר. העד יעקב פרל העיד כי המבקש הוא זה שחתם בעצמו על ההסכמים בשמו של גיא אופיר (עמ' 306 לפרוטוקול, שורה 16), וכי הוא עצמו מעולם לא נפגש או דיבר עם גיא אופיר (עמ' 304 לפרוטוקול, שורות 19-20). עוד אפנה לעדות הגב' סיגל הינדי שעבדה במחלקת הגבייה של אמישראגז. הינדי העידה, בין היתר, כי לאחר שהוברר מול גיא אופיר כי לא הוא חתם על ההסכמים, היא בדקה את מספר החברה שנחתם על ההסכם וגילתה כי שם החברה אינו תואם למספר הח.פ. שהופיע בהסכמים שהמבקש חתם עליהם בפניה (עמ' 542 לפרוטוקול, שורות 1-10). הדברים שצינתי לעיל לגבי חלקו של גיא אופיר רלוונטיים לכלל האישומים בהם הוא "מעורב" בצורה כזו או אחרת.

17. **ביחס לאישום 12** (תשלום על ידי המבקש לחברת "הטחנות הגדולות" ולחברת "קונצ'רטו" בהמחאות גנובות

של "חברת עדי" ואיומים כלפי מישאלוף) נטען שלא ניתן לסתור את טענת המבקש כי קיבל את ההמחאות בתום לב וללא שידע כי הן גנובות. ביחס לעבירת האיומים נטען כי היא נסמכת בעדות עד יחיד בלבד. ואולם, גרסת המבקש ביחס לאישום זה נסתרת, על פני הדברים, במספר עדויות - כך, העד שלום יפת מחברת קונצ'רטו העיד אודות שתי המחאות שנמסרו לו על ידי המבקש (סומנו ת/10), ומסר כי המבקש מילא את ההמחאות בעצמו ומולו תוך שטען בפניו בכזב כי הוא שותף בחברת עדי (עמוד 66 לפרוטוקול, שורות 19-30). דברים דומים העידה הגב' אלטברג מחברת הטחנות הגדולות, שמסרה כי המבקש מסר לה כי הוא שותף בחברה שמשכה את ההמחאה, הגם שלאחר בדיקה התברר כי מדובר בנתון שאינו אמת (עמ' 195 לפרוטוקול, שורות 11-19). באישום זה מיוחסת למבקש גם עבירת איומים ואפנה בנדון לעדותו של העד מישאלוף, שעל פני הדברים לא נסתרה.

18. ביחס לאישום 14 (קבלת "הלוואה" בסכום של כ-300,000 ₪ ללא כוונה להחזירה) נטען, כי מדובר בסכסוך אזרחי במהותו שעניינו השקעה ומיזם משותף וכי המתלונן אינו אמין ומסר עדות מגמתית. מדובר בטענות שרובן ככולן מכוונות כנגד מהימנות העד, מר פנחסי, שמסר כי המבקש הציג עצמו בפניו כ"בן בית" אצל רמי לוי" וכמי שמשוחח ישירות עם המנכ"ל"ם של חברת יוניליוור ושל חברת אוסם. לכן, התפתה להיכנס למיזם עסקי עם המבקש ואף מסר לו המחאות. גם במקרה זה, כבכל יתר המקרים, עובדת היסוד זהה - המבקש, שלו שלל טענות כלפי כולי עלמא, נותר עם הכסף והמתלונן עם הבטחות לא ממומשות.

19. כאמור, המבקש העלה טענות מטענות שונות גם ביחס לאישומים לגביהם טרם העידו העדים הרלוונטיים. ציינתי לעיל כי (גם) לגבי האישומים בפרק לעיל קיים קושי להתייחס באופן מעמיק לטיב הראיות - במשקפי בקשה לעיון חוזר - שכן העדים הרלוונטיים והמהותיים טרם העידו (חזות, אופיר); והדברים נכונים קל חומר לגבי אישומים לגביהם טרם הובאו עדים כלל ולכל הפחות לא הובאו העדים העיקריים. הטענות שהעלה המבקש הינן טענות הנוגעות, רובן ככולן, לענייני מהימנות של אותם עדים שטרם העידו ולכן אינן מוצא לנכון להתייחס אליהן.

לכן, החלטתו של כב' השופט פורת שהתייחסה לראיות הגולמיות לגבי כלל האישומים, עומדת בעינה וכאמור, אין בכוחם של הנתונים שהובאו בבקשה כדי לשנות מקביעות אלה.

אעיר, כי ערר שהוגש על החלטתו של כב' השופט פורת נמחק (בש"פ 6244/18, החלטה מיום 17.9.18). לסיכום פרק זה, שנגע לטענות המבקש כנגד המצע הראייתי הלכאורי, לא מצאתי כי "נהפכה הקערה על פיה" - רחוק מכך. כפי שצוין לעיל, למרבית האישומים מאפיינים זהים - המבקש, שהיה בהליכי פשיטת רגל (ר' אישום 18 בהקשר זה שם פורטו כלל טענותיו הכוזבות לכאורה), יזם פנייה לגורמים עסקיים שונים, הציג עצמו כאיש עסקים אמיד ומקושר, חתם על התחייבויות, פיזר המחאות ללא כיסוי וקיבל לרשותו נכסים וסחורות. מדובר אם כן במי שעוקץ", לכאורה, ולא במי שנכשל עסקית.

טענת המבקש כי מדובר בלא יותר מסכסוכים אזרחיים, אינה יכולה אם כן לעמוד. גם אם אתעלם לרגע מהטענה כי בחלק מהמקרים המבקש הציג עצמו וחתם כגיא אופיר או כבעלי החברות הרלוונטיות, הכמות במעשיו הלכאוריים של המבקש הופכת ל"איכות" - אולם במובנה השלילי.

מהמקובץ עולה, שהמסקנה הלכאורית אליה הגיע כב' השופט פורת בהחלטתו מיום 23.8.19 לפיה מדובר בנאשם שפעל על פני הדברים בדרכי רמיה באופן סדרתי, לא נסדקה.

20. כאמור, המבקש טען כי גם אם תדחנה טענותיו בפן הראייתי, יש לשקול את שחרורו משום חלוף הזמן ומשום טענתו כי החלטת המעצר "התבססה על עילת המסוכנות ולא על כל עילה אחרת" (סעיף 8 לבקשה) ובעת הנוכחית אין עוד עילה למעצרו.

21. ואולם, גם טענות אלה דינן להידחות. בניגוד לנטען, מעצרו של המבקש אינו מבוסס רק על עילת המסוכנות אלא על מספר עילות.

כב' השופט פורת קבע בהחלטת המעצר כי:

".. המשיב (כיום המבקש - י.ל.) הינו אדם מסוכן שיוכל להמשיך במעשיו בכסות כזאת או אחרת, אם יושם בכל חלופת מעצר".

עוד קבע כב' השופט פורת בהחלטה מיום 23.10.18, במסגרת בקשה לעיון חוזר שהגיש המבקש, כי:

"שלא כעמדת המשיב, אני סבור כי החשש להימלטות מאימת הדין הליכים פה רב עד מאוד, וכי בעניין זה אין ניתן לקבל ערבויות כלשהן כאפשרויות לאיון החשש".

לא זו אף זו, במסגרת בקשה שניה להארכת מעצרו של המבקש מעבר ל 90 ימים, בית המשפט העליון (כב' השופטת ע' ברון) קבע כי:

"המעשים המיוחסים למשיב מעידים על מסוכנותו וטיבם מצביע גם על חשש ממשי לשיבוש מהלכי משפט על ידו" (בש"פ 3876/19 מדינת ישראל נ' טאייב, החלטה מיום 9.7.19). בית המשפט הפנה בהקשר האחרון לאישום 17 שם מיוחסת למבקש עבירה של שידול למסירת ידיעה כוזבת.

אוסף, כי עילת מעצר נוספת וברורה לטעמי הינה החשש לשיבוש הליכי משפט והשפעה על עדים. כפי שהובהר, מרבית העדים טרם העידו. הראינו כי למבקש היתה יכולת השפעה לא מבוטלת על חלקם ואם תהיה לו גישה אליהם קיים חשש, כאמור, כי ישפיע על עדותם.

22. אזכיר, כי לחובת המבקש עבר פלילי עשיר בעבירות מרמה בגין ריצה מספר תקופות מאסר ממושכות.

23. באשר לטענה בדבר חלופת הזמן, מקובלת עליי עמדת המשיבה כי טענות המבקש בהקשר זה נדונות אחת ל 3 חודשים במסגרת הארכות המעצר בבית המשפט העליון.

בבש"פ 4383/15 דלו נ' מדינת ישראל (26.7.15) נקבע כי:

"...ובאשר לעילה של חלופת הזמן כעילה לעיון חוזר, זו אמנם מנויה בסעיף 52 לחוק המעצרים אלא שברגיל שאלת חלופת הזמן צריכה להבחן בעיקר במסגרת הליכי הארכת המעצר לפי סעיף 62 לחוק ולא במסגרת הליך לעיון חוזר לפי סעיף 52 לחוק".

אפנה לכך כי נקבע בהארכה האחרונה בבש"פ 3876/19 לעיל, שיש מקום להארכת מעצרו של המבקש ב 90 ימים בשים לב, בין היתר, לחומרת מעשיו, עברו העשיר בעבירות מרמה בגין אף ריצה מספר תקופות מאסר, ולקצב התקדמות ההליך.

24. סוף דבר, אני מורה על דחיית הבקשה לעיון חוזר.

ניתנה היום, ט"ו אב תשע"ט, 16 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.